

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/293/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812208311
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812208311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 p r o t i žalovanému: F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, XXX XX Q. A. S., o zaplatenie 1215,33 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd konanie v časti úroku z omeškania 0,125 % ročne zo sumy 1.215,33 eur od 10. 08.

2012 do zaplatenia zastavuje.

Súd zaväzuje žalovaného zaplatiť žalobcovi na istine sumu 1.192,73 eur spolu s úrokom z omeškania v sume 292,76 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.192,73 eur od 10. 08. 2012 do zaplatenia a to všetko mu povoľuje uhradiť v mesačných splátkach po 80,- eur splatných vždy každého 15-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc dňom 01. 06. 2013, pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieta.

Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 77 eur k rukám žalobcu a trovy právneho zastúpenia vo výške 165,69 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 14.8.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 1215,33 eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania v sume 292,76 eur a úroku z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 1215,33 eur od 10.8.2012 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným Úverovú zmluvu č. 3810028404 (ďalej len „Úverová zmluva“). Úverová zmluva bola uzatvorená ako telefónna pôžička, a teda vybavenie úveru prebieha v týchto prípadoch telefonicky prostredníctvom bezplatnej zákazníckej linky žalobcu s následnou písomnou komunikáciou. V zmysle vyššie uvedeného žalovaný telefonicky kontaktoval zamestnancov žalobcu za účelom získania úveru, tj. finančnej hotovosti. Pri telefonickom vybavovaní úveru, na základe výzvy zamestnanca žalobcu, žalovaný nadiktoval všetky potrebné osobné údaje a údaje o zamestnávateľovi, ktoré boli následne zapracované do Úverovej zmluvy, ktorá bola žalobcom odoslaná na podpis žalovanému spolu s Úverovými zmluvnými podmienkami, a ktorý ju podpísanú späť vrátil žalobcovi. Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej v texte len „ÚP“) sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy. Predmetom Úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 2987,45 eur zo strany žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky

vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach s výškou mesačnej splátky 69,01 eur. Žalovaný bol povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle Úverovej zmluvy. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom zo dňa 28.5.2010 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 4686,91 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak ako vyplýva aj zo splátkového kalendára, žalobca eviduje voči žalovanému dlh pozostávajúci z istiny (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia) + zosplatnená istina (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaná v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) vo výške 1215,33 eur, úroku z vyššie uvedenej istiny do času zosplatnenia vo výške 0,00 eur, úroku z vyššie uvedenej zosplatnenej istiny (ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) a zmluvnej pokuty vo výške 0,00 eur, poplatku za upomienku vo výške 0,00 eur, dlžného poistného vo výške 0,00 eur, úroku z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, vo výške 292,76 eur.

Žalovaný uviedol, že so žalobou v celom rozsahu súhlasí, avšak vzhľadom k výške pohľadávky, svojím pomerom navrhol, aby mu bolo povolené uhradiť uplatnenú pohľadávku v mesačných splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 23.4.2013 a dňa 24.4.2013, výsluchom žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

V písomnom podaní žalobcu zo dňa 23.4.2013 tento uviedol, že žalobca si uplatňuje voči žalovanému zosplatnenú istinu - dlžnú sumu úveru bez úrokov z úveru, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 1.215,33 eur (neuhradená časť úveru, vypočítaná ako rozdiel celkového úveru a súčtu jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny do zosplatnenia, ktoré boli vyrubené a mali byť uhradené mínus čiastočné úhrady po zosplatnení, teda: 2.987,45 eur mínus 353,27 eur mínus 1.418,85 eur sa rovná 1.215,33 eur - súčet položky istiny a zosplatnenej istiny v splátkovom kalendári je totožný s výškou poskytnutého úveru, t.j. 353,27 eur plus 2.634,18 eur je 2.987,45 eur/90.000,- Sk). Kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania žaloby vo výške 292,76 eur - si žalobca uplatňoval v žalobe v zmysle § 3 Hlavy 14. Úverových podmienok s názvom Záverečné ustanovenia. Žalobca si však nárokuje úrok z omeškania vo výške podľa predpisov občianskeho práva a teda v zákonnej výške a nie vo výške dohodnutých 0,08 %. V zmysle predpisov, denná úroková sadzba má byť vo výške 0,02465 % - je stanovená výpočtom ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, t.j. ku dňu 29.5.2010 (Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.): $1\% + 8 = 9\%/365$ t.j. 0,02465 % v žalobe nesprávne zaokrúhlené na tri desatinné miesta, čiže 0,025 % denne.) Vzhľadom na skutočnosť, že si v zmysle uvedeného výpočtu mohol žalobca uplatniť sumu zákonného úroku z omeškania vo výške 293,14 eur, trvá na kapitalizovanom úroku z omeškania v uplatnenej výške 292,76 eur. Čo sa týka úroku z omeškania od podania žaloby do zaplatenia, žalobca berie časť úroku v prevyšujúcej výške 0,125 % späť a uplatňuje si úrok z omeškania od podania žaloby do zaplatenia v zákonnej výške 9 % ročne. Platby žalovaného vyplývajú aj z predloženého splátkového kalendára, ktorý je akýmsi prehľadom pohybov na účte resp. úverovej karte žalovaného. Z celkového súčtu splátok žalovaného vo výške 2.773,10 eur bola na istinu (suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia vypočítaná ako súčet jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny) uhradená časť vo výške 353,27 eur, na Zosplatnenú istinu (zvyšná časť poskytnutého úveru bez úrokov z úveru, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vypočítaná ako rozdiel celkového úveru a súčtu jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli vyrubené a mali byť uhradené mínus čiastočné úhrady po zosplatnení) uhradená časť vo výške 1.418,85 eur v splátkovom kalendári označené ako Zosplatnená istina, na Úrok z úveru (vyúčtovaný len do zosplatnenia z istiny) uhradená časť vo výške 907,39 eur - v splátkovom kalendári označené ako Úrok (kód=2). Úrok z vyššie uvedenej dlžnej sumy zosplatnenej istiny, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia

úveru (tzv. ušlý úrok) si žalobca v tomto prípade neuplatňuje. Na Poistenie vyúčtované do zosplatnenia dohodnuté v bode 52. Úverovej zmluvy bola uhradená časť vo výške 50,53 eur. Na Zmluvnú pokutu bola uhradená časť vo výške 22,60 eur (zmluvnú pokutu uplatňovanú v zmysle § 3 Hlavy 14. Úverových podmienok) a na Poplatok za upomienky uhradená časť vo výške 19,92 eur. Na Kapitalizovaný úrok z omeškania do zosplatnenia bola uhradená časť vo výške 0,54 eur a na Kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania žaloby nebolo uhradené nič.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 24.4.2013 uviedol, že celkové náklady spotrebiteľa sú vyznačené na prednej strane zmluvy v bode 42., a to vo výške 2.586,34 eur. Uvedené náklady si žalobca voči žalovanému uplatňuje titulom poskytnutého úveru vo výške 2.987,45 eur. V bode č. 39 Úverovej zmluvy je uvedená ročná úroková sadzba 21,24 % a v bode č. 41 je uvedená priemerná hodnota RPMN 16,64 %. S účinnosťou od 1.1.2008 bolo do zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch včlenené ust. § 3 ods. 10, v zmysle ktorého „odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.“ V zmysle ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len ako „Nariadenie vlády SR č. 238/2008 Z. z.“) ..výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2. nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. V zmysle prehľadu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 2. štvrtrok 2008 (t.j. prehľad platný v čase uzavretia zmluvy) podľa Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z. (zverejneného na internetovej stránke Ministerstva financií SR <<http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=6865>> (ďalej len ako „prehľad maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru“) bola maximálna výška odplaty v % pre spotrebiteľské úvery vo výške od 50 tisíc Sk do 200 tisíc Sk so splatnosťou nad 5 rokov stanovená vo výške 33,28 %. Z uvedeného prehľadu vyplýva maximálna prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru 33,28 % ročne a zároveň 4 -násobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov je vo výške 98,44 %. Vzhľadom na skutočnosť, že sumu celkových nákladov tvorí v tomto prípade iba úrok za poskytnutie úveru, ktorý si v zmysle špecifikácie zaslanej súdu dňa 22.4.2013 žalobca ani neuplatňuje, a ktorý bol v danom prípade dohodnutý vo výške 21,24 % ročne, dohodnutá výška úrokovej sadzby bola a je primeraná. Ako je však zrejmé zo špecifikácie zo dňa 22.4.2013 žalobca si dlžný úrok z úveru ani ušlý úrok v tomto prípade vôbec neuplatňuje, čo v podstate dostáva žalovaného do výhodnejšieho postavenia ako by bol pri splácaní úveru v dohodnutých splátkach. Predmetná úverová zmluva bola uzavretá v súlade s ustanoveniami § 53 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia ÚZ (ďalej len „zákon o SÚ“). Predmetná ÚZ neobsahuje žiadnu z neprijateľných podmienok a v zmysle ustanovenia S 53 ods. 1 OZ žiadne z ustanovení ÚZ neobsahuje ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Ako je možné vidieť z priložených dôkazov a tejto špecifikácie, nároky uplatňované žalobcom sú v súlade s platnými právnymi predpismi, ako aj ÚZ a jej Úverovými podmienkami.

Medzi žalobcom a žalovaným ako klientom došlo dňa 9.10.2008 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 3810028404, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2987,45 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach po 69,01 eur a to v 84 mesačných splátkach pri celkových nákladoch spotrebiteľa 2586,34 eur. Klient dohodol so žalobcom v bode 51. zmluvy aj poistenie pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu, v prípade plnej invalidity, smrti úrazom vo výške 7,58% z pravidelnej mesačnej splátky úveru.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Dolupodpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje

že je oboznámený s Úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle hlavy 5 § 8 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Podľa hlavy 6 § 6 Úverových podmienok vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a), b) a c) § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Ide o čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

V zmysle hlavy 14 § 3, 4, 5 Úverových podmienok v prípade omeškania úhrady splátky, alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 6 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 300 Sk/9,96 eur. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, či ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní. Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 100,-Sk/3,32 eur. čiastočne odpustiť.

V zmysle hlavy 14 § 12 Úverových podmienok ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaný uhradil celkom 19 splátok, poslednú dňa 17.5.2010 a že dňa 28.5.2010 došlo k zosplatneniu úveru. V rámci jednotlivých splátok bola žalovaným uhrádzaná časť dlžnej istiny, úroku ako aj poistenie.

Listom zo dňa 28.5.2010 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu, omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ho vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 4686,91 eur a vyzval ho na splatenie do 15 dní odo dňa odoslania výzvy.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že so žalobou v celom rozsahu súhlasí, avšak vzhľadom k výške pohľadávky, svojím pomerom navrhol, aby mu bolo povolené uhradiť uplatnenú pohľadávku v mesačných splátkach. Pracuje, mzdu poberá okolo 10. dňa toho ktorého mesiaca v sume okolo 800 - 900 eur, je rozvedený, prispieva výživným na syna mesačne po 100 eur, býva u brata, ktorému prispieva na bývanie okolo 50 až 100 eur mesačne.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Z § 39 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania

neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 96 ods. 1 a ods 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním zo dňa 23.4.2013 žalobca zobral späť žalobu v časti úroku z omeškania 0,125 % ročne zo sumy 1.215,33 eur od 10. 08.2012 do zaplatenia, preto súd konanie v rozsahu späťvzatia zastavil.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených

podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca dňa 28.5.2010 zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

V zmysle úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2987,45 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach po 69,01 eur a to v 84 mesačných splátkach pri celkových nákladoch spotrebiteľa 2586,34 eur..

Keďže si túto svoju povinnosť žalovaný neplnil, žalobca zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy. Ako vyplýva zo splátkového kalendára zmluvy, žalovaný uhradil žalobcovi celkom sumu 2773,10 eur.

V danom prípade sa súd zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z úveru, ktorá, ako je uvedené v bode 39. úverovej zmluvy, predstavovala 21,24 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v októbri 2008 činil úrok 8,93 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 8,93% ročne za absolútne neplatnú. Ako primerané súd určil úroky vo výške 8,93 % ročne. V zmluve dohodnutý požadovaný úrok z úveru za celé obdobie poskytnutia predstavoval sumu 2586,34 eur pri úrokovej miere 21,24% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok žalobcovi vznikol len pri úrokovej miere 8,93% ročne, teda žalobca mal nárok len na 42,04% uplatňovaného úroku ($8,93\% \times 100 / 21,24\% = 42,04\%$), teda 42,04% zo sumy 2586 eur, čo predstavuje sumu 1087,15 eur. Žalobca si však žalobou uplatnil vyčíslený úrok z úveru iba vo výške 907,39 eur, respektíve takú sumu žalovaný na úrok z úveru uhradil a žalobca ďalší úrok z úveru za obdobie po zosplatnení nepožadoval.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že maximálna prípustná výška odplaty pre obdobie zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. augusta 2008 do 15. novembra 2008 bola nariadením vlády ustanovená vo výške 33,28 % úveru, preto v zmluve dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 21,24 % je primeraná. K vyššie uvedenému však treba uviesť, že žalobca si zamieňa celkovú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru s ročnou úrokovou mierou pri spotrebiteľských úveroch. Žalobcom požadovaná celková odplata za poskytnutie úveru predstavuje sumu 2586,34 eur, čo je 82,27 %-né navýšenie sumy úveru poskytnutej žalovanému. Celková žalobcom požadovaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru tak predstavovala 86,57 % poskytnutého úveru. V žalobcom uvádzanom Nariadení vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, je ako maximálna výška odplaty pre spotrebiteľský úver vo výške od 50 tisíc Sk do 200 tisíc Sk so splatnosťou nad 5 rokov uvedená odplata vo výške 33,28% úveru. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy boli na trhu spotrebiteľských úverov obvyklé ročné úrokové sadzby za obdobný typ úveru vo výške 8,93%. Uvedené nariadenie zároveň obmedzuje maximálnu

výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v tom zmysle, že žalobca nemôže požadovať od žalovaného úrok z úveru neobmedzene do dňa zaplatenia. Takýmto postupom by totiž mohlo dôjsť k prekročeniu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru.

V danom prípade však žalobca nepožadoval úrok z úveru vo vyššej sume, na aký mu vznikol nárok, ako už bolo uvedené vyššie.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Nárok na zmluvnú pokutu v sume 22,60 eur podľa hlavy 14 § 3 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, ktorý bol dohodnutý vo výške 0,08% z dlžnej sumy za každý deň omeškania (hoci žalobca si uplatňuje úrok z omeškania v súlade so zákonom), čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. K tomuto záveru súd dospel na základe skutočnosti, že žalobca okrem zmluvnej pokuty si v zmluvných podmienkach dojednal i úrok z omeškania vo výške 0,08% za každý deň omeškania, ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednanja zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej nesplatenj splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškание so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Súd preto žalobcovi nepriznal nárok na zmluvnú pokutu, ktorá už bola žalovaným zaplatená a túto sumu 22,60 eur započítal na úhrady žalobcom požadovanej istiny a v uvedení časti žalobu žalobcu zamietol.

Nárok žalobcu na zvyšnú časť istiny súd považoval za dôvodný a v tejto časti súd žalobe vyhovel.

Súd považoval za dôvodné aj nároky žalobcu na žalovaným uhradené poplatky ako aj úhrady za poistenie.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je suma 292,76 eur predstavujúca vyčíslený úrok z omeškania od zosplatenia úveru do dňa spísania žaloby (9.8.2012), ktorá suma bola vyčíslená pri výške úroku z omeškania 0,02465% denne, t.j. 9 % ročne, ktorá výška je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu omeškania (dňa 29.5.2010 - deň nasledujúci po dni zosplatenia celého úveru) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9 % ročne. Súd preto aj v tejto časti žalobe žalobcu vyhovel a zároveň zaviazal žalovaného na úhradu úroku z omeškania vo výške žalobcom požadovanej a neprevyšujúcej zákonné úroky z omeškania, zo sumy priznanej istiny odo dňa nasledujúceho po dni vyčíslenia úroku z omeškania (dňa 10.8.2012) až do zaplatenia.

Súd vyššie konštatoval, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 22,60 eur je nedôvodný a zamietol ho v uvedenom rozsahu a v súvislosti s tým zamietol aj nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania z tejto tvrdenej dlžnej sumy.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovaného, zároveň na značnú sumu, ktorú ho súd zaviazal uhradiť, súd povolil žalovanému uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v zmysle ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobca bol v prevažnej časti nároku úspešný, keďže súd zamietol žalobu iba v časti 22,60 eur s príslušenstvom a zastavil konanie (čo z procesného hľadiska zaviniť žalobca) iba v časti úroku z omeškania vo výške 0,125% ročne z požadovanej istiny, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania.

Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy právneho zastúpenia celkovo v sume 165,69 eur za dva úkony právnej služby po 61,41 eur - prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, za režijné paušály v sume 2x7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. a DPH v sume 27,62 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. Toto vyčíslenie súd považoval za správne a priznal žalobcovi náhradu trov v uvedenej výške.

Ďalej súd priznal žalobcovi trovy konania za súdny poplatok za návrh vo výške 77 eur.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.